

ten mellem Statens Indtægter og Udgifter, delvis maa tilveiebringes ved en Formues- og Indkomstskat, som jeg udtrykte mig. Det er den ærede Minister gaaet udenom ved denne som ved andre Leiligheder, og det er betegnende, at fra den Side, hvor man holder saa stærkt paa, at Staten skal have mange Indtægter, og hvor man er saa ødsel med mange Udgifter i mangfoldige Retninger, som ikke billiges af Repræsentationen, undgaar man at drøfte den Bestatningsmaade, som, naar den kan gennemføres, dog fra alle Sider maa erkendes at være den retfærdigste. Det var ogsaa betegnende, at den ærede Minister ikke turde ret gaa ind paa det Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (A. Holck) om den Maade, hvorpaa man i Amerika behandler Statteveesenet. Den ærede Minister ansørte kun, at de store Udgifter, der vare paadragne ved Borgerkrigen, afholdt man ved Toldbestatning. Men der glemte eller undlod den ærede Minister at omtale, at det kun er de allerfærreste Udgifter i Amerika, der gaa igennem Fællesregjeringen, Fællesstyrelsen. Den største Del af Udgifterne afholdes af de enkelte Stater, og de Indtægter, hvoraf disse Udgifter afholdes, tilveiebringes sandelig ikke ved Toldbestatning eller ved indirekte Bestatning overhovedet, men de tilveiebringes for en væsentlig Del ved Formues- og Indtægtskatter; saa vil den ærede Minister gennemføre Sammenligningen med Amerika, bør han ikke forsomme at tage dette Punkt med. Naar den ærede Minister atter hævdede, at ved den lille Toldlov, som han har forelagt, er der gjort et Offer af Indtægter, er jeg ikke i Stand til at imødegaa det, da jeg ikke har denne Lov ved Haanden, men dertil vil der sikkert findes Leilighed, og jeg formener ikke at tage feil, naar jeg gjentager, at hvis man sammenholder den medfølgende Lov om Brændevinsafgiften med den paagjældende Lov, saa vil det ikke vise sig at være noget Offer for Statskassen.

Korslagsstilleren (Steenstrup):

Sa, for mig er det klart, at Alt det, som den ærede Minister har gjort gjældende, rammer ikke selve Sagen, det gaar uden om det Hele. Det, der er Hovedpunktet, er at paavise en Skat, der mere umoralisk træffer Folk end denne, og som desuden staar ved Siden af andre lige saa umoraliske Skatter, der hvile paa det samme Objekt. Det kan Ministeren ikke gjøre, og det kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) heller ikke, de kunne ikke gjøre det, om de saa studere paa det i 20 Aar.

Der bliver endda nok tilbage for Eiendomsbesidderne. Naar saa den ærede Minister lægger Bægten paa den 76 Aar gamle Skat, da siger jeg, at jeg forstaar ikke, hvorledes en 76aarig ublu Uretfærdighed kan berettigede til at blive ved at hæve en Skat af Personer, som uden Hensyn til denne Skat rammes paa samme Objekt paa flere Maader og desuden rammes personlig af alle de øvrige Statskatter. Denne Skat er et Plus foruden de andre Skatter, de indirekte Skatter. Al Told rammer disse Personer lige godt, og alle Hartkornskatter ramme dem lige godt, og hæves denne, staar Stempelstatten. Det kan ikke hjælpe de Herrer, at de faae Sagen i Udvalg og overveie den nærmere; der gives ikke i Lovgivningen et Tilfælde, der staar ved Siden af dette i Ubillighed, og jeg forstaar ikke, at Statsstyrelsen, altsaa baade Rigsdagen og Regjeringen, vil fortsat være bekendt i disse Tider at blive ved med at sige: Den Skat kunne vi ikke ophæve, fordi Statskassen ikke kan undvære den — samtids med, at det bliver paavist, at den ærede Regjering og dette Thing aldrig blive enige om en almindelig Fastsættelse af hele Stattebudgettet, saaledes at man faar bestemt, hvilke Skatter vi skulle hæve, og hvilke ikke. Naar Ministeriet holder sig udenfor dette, men derimod kommer klattende hver Dag med en ny provisorisk Lov, med 1 Million til Gendarmer o. s. v., hvor skulle vi saa kunne komme til en Balance? Det er ikke berettiget af Ministeren at fordrø, at et enkelt Medlem skal foretage en saadan Opgjørelse under de nuværende Forhold, det er aldeles umuligt at faae Klarhed, naar Regjeringen forbeholder sig at gjøre den ene Udgift efter den anden, uden at bryde sig om Lovgivningsmagten, thi hvorledes kan der da bringes Balance til Veie?

Der var adskillige Punkter, den ærede Minister ikke kunde forstaa, og skjøndt det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) berørte dem, skal jeg dog gaa lidt nærmere ind derpaa. Han kunde ikke forstaa, hvorledes der kunde blive Tale om Magelæg ved denne Lov, fordi der, naar To magelagde deres Eiendomme, ikke betales Halvprocentafgift. Sa, det kan være rigtig, naar der er Tale om det rene gedigne simple Magelæg, men vil en Mand søge at arrondere sin Eiendom ved at kjøbe Noget hos en Anden, sælge Noget af sit Eget og saaledes fremdeles, da er det ogsaa Magelæg, men det kan han ikke gjøre uden at betale Halvprocentafgift og Stempelstat en Masse Gange, og det er det, der trykker. Et Punkt kan jeg give den ærede Minister